

TALIM Ministries: مؤسسه تعلیم تقدیم می‌کند:

مجله شبان

شماره ۳۰، سال پنجم، مارس ۲۰۰۵
مجله دو-ماهه مخصوص شبانان و خادمین،
به منظور تشویق، تعلیم، و تجهیز ایشان

شبان

پرستش خدا

بخش چهارم: ثمره پرستش راستین

از کشیش تَت استیوآرت

همه ما چون با چهره بی‌نقاب جلال خداوند را در آینه می‌نگریم، از جلال تا جلال به همان صورت متبدل می‌شویم* (۲- قرن ۳ ۱۸).

نمود تبدیلی و دگرگونی

ثمره پرستش کتاب مقدسی، تغییر و تبدیل خصائل و رفتار پرستندگان است. زندگی شخصیت‌های کتاب مقدس را مطالعه کنید و خواهید دید که چه رابطه‌ای میان پرستش و زندگی ایشان دیده می‌شود. پرستش ابراهیم از او شخصی با ارزشهای روحانی پدید آورد که در تناقض کامل با لوط قرار داشت که در پی ثروت دنیوی بود. تجربه عبادتی موسی در بوته مشتعل، او را از فردی مردم به قهرمان بزرگ ایمان تبدیل کرد. داود حقایقی ابدی در خصوص نوع شخصیتی که خدا مد نظر داشت، آموخت. (ر.ش. مز ۲۵: ۹). علی‌رغم تمام این شواهد در کتاب مقدس در زمینه تحولی که پرستش راستین پدید می‌آورد، جای تعجب است که مسیحیان اغلب این واقعیت را از یاد می‌برند. اغلب

اوقات مشاهده می‌کنیم که جلسات پرستشی ما حول محور درخواستهای ما از خدا می‌چرخد. گویی تشویق می‌شویم که پرستش را وسیله‌ای برای فرار از واقعیت‌های دشوار زندگی بپنداریم و توجه نداشته باشیم که چگونه خدا در میان نسلی سقوط کرده کار می‌کند تا تغییری در خصائل انسان به وجود آورد. هدف من در این مقاله این است که نشان دهم پرستش واقعی منجر به تحولی چشمگیر در طبیعت انسان می‌گردد و این امر خود موجب شفای روابط شده، خدمت خداستندانه را سبب می‌گردد.

بدبختانه، در بسیاری از جلسات پرستشی، چنین به نظر می‌رسد که واعظ می‌پندارد دگرگونی و تحول از طریق تحریک احساسات و سر و صدای بلند پدید می‌آید.

در قلب پرستش، محبت خدا قرار دارد که به‌طور کامل در صلیب نمودار شد (روم ۵:

۸). می‌دانیم که پیش از آنکه با خون مسیح فدیة داده شویم، خدا را دوست نداشتیم؛ در واقع، دشمن او بودیم (روم ۵: ۱۰). وقتی به‌واسطه روح القدس تولد تازه یافتیم و خدا ایمان به مسیح را به ما بخشید، نخستین نشانه آن، محبت به مسیح بود. شخص نوابمان معمولاً مسیح را برای آنچه که به او داده است، دوست می‌دارد؛ به عبارت دیگر، هدیه را بیش از هدیه‌دهنده محبت می‌کند. در طول زمان، بسیاری از مسیحیان رشد می‌کنند و در می‌یابند که خدا را باید برای وجود خودش پرستید. خدا شایسته پرستش است! اما پیش از آنکه این تحول عمیق بتواند صورت گیرد، ایماندار باید درک کند که محبت واقعی به خدا، یعنی دوست داشتن او برای وجود خودش (ر.ش. ۲-قرن ۵: ۱۴-۱۵). لذا هدف پرستش باید این باشد که چنان اسیر محبت خدا در مسیح باشیم که تمام وجود خود را همچون قربانی زنده به او تقدیم کنیم.

◀ (ص ۱۲)

ص ۱ >

قلب پرستش: تبدیل شدن

پولس در رومیان ۱۲: ۱-۲، به قلب پرستش تحول بخش می‌رود. در این آیات، او "تبدیل شدن" را با "همشکل شدن" در تقابل قرار می‌دهد. او می‌گوید که قدرت جهان در این است که ما را همشکل خود سازد و ظاهر ما را شکل بخشد، زیرا جهان قدرت این را ندارد که خطائات الهی را در ما پدید آورد. واقعیت غم‌انگیز این است که در بسیاری از کلیساها یگانه روشی که شبان آموخته تا به کار ببرد، این است که پرستش را مطابق روشهای این جهان انجام دهد، و نه اینکه اعضا را به سمت تحول و تغییری درونی هدایت کند. پولس می‌فرماید که "چنین اشخاص، رسولان کذب (دروغین)... هستند" (۲-قرن ۱۱: ۱۳-۱۵). در نقطه مقابل آن، می‌بینیم که پولس در رومیان ۱۲، به مسیحیان تعلیم می‌دهد که اگر به رحمت خدا واکنش مثبت نشان دهند و زندگی خود را همچون قربانی زنده به او تقدیم کنند، خدا خشنود می‌شود و ایشان قادر خواهند شد خدا را به گونه‌ای راستین و تکریم‌آمیز بپرستند. اکنون به اجزاء تشکیل‌دهنده پرستش دگرگون‌کننده خواهیم پرداخت.

تقدیم بدن خود چون قربانی

بسیار روشن است که پرستش مسیحی هرگز نباید امری مکانیکی و بی‌تفکر باشد. بر عکس، پولس به پرستندگان یادآوری می‌کند که باید رحمت‌های خدا را مد نظر داشته باشند و با تقدیم قربانی به خدا، به این رحمت‌ها واکنش نشان دهند؛ این قربانی همانا بدن ما است. پولس با این کلمات،

می‌خواهد ما قاطعانه درک کنیم که باید تمام وجود خود را بیاوریم و آن را به خدا تقدیم کنیم. او بدن ما را به معبد خدا تشبیه می‌کند، معبدی که باید آکنده از پرستش راستین شود (ر.ش. ۱-قرن ۶: ۱۹-۲۰). به هنگام پرستش، دعوت می‌شویم که زندگی خود را با قدوسیت مسیح همسو سازیم و اگر جزئی از وجود ما ابزاری در دست ناراستی باشد، باید که توبه کنیم و با تسلیم کامل به خدا، خود را همچون قربانی به او تقدیم نماییم. پرستشی که ایمانداران را به چنین توبه‌ای سوق ندهد، هرگز موجب دگرگونی در خصائل و رفتار نخواهد شد.

گویی تشویق می‌شویم که پرستش را وسیله‌ای برای فرار از واقعیت‌های دشوار زندگی ببنداریم.**تقدیم فکر خود همچون قربانی**

همچنین در این بخش حیاتی از کلام خدا روشن است که پرستندگان دعوت شده‌اند تا عقل و ذهن خود را به خدا تقدیم کنند. می‌فرماید: "بلکه به تازگی ذهن خود، صورت خود را تبدیل دهید" (روم ۱۲: ۲). تعلیم پولس با تعلیم خداوند ما هماهنگ است که می‌فرماید: "خداوند خدای خود را به... تمام فکر خود محبت نما" (لوقا ۱۰: ۲۷). به همین سبب است که هر جلسه پرستشی باید از تعلیم دقیق کتاب مقدس برخوردار باشد و پرستندگان نیز آگاه باشند که خدا چه نوع واکنشی را از ما انتظار دارد. باید که تعلیم مقدس کلام خدا را دوست بداریم زیرا آنها ابزاری به دست می‌دهند تا حقیقت را تشخیص دهیم و در عدالت تربیت شویم

(۲-تیمو ۳: ۱۶). بدبختانه، در بسیاری از جلسات پرستشی، چنین به نظر می‌رسد که واعظ می‌پردازد دگرگونی و تحول از طریق تحریک احساسات و سر و صدای بلند پدید می‌آید. کلیساهای ما شدیداً نیازمند شبانانی هستند که فراگیرندگان کلام خدا باشند و بدانند چگونه باید حقایق آن را به روشنی به اعضای کلیسایشان عرضه دارند.

تقدیم اراده همچون قربانی

و بالاخره، نباید نادیده بگیریم که دعوت شده‌ایم تا اراده خود را نیز تسلیم خدا کنیم؛ با چنین پرستشی است که می‌توانیم مطابق اراده نیکو و پسندیده و کامل خدا زندگی کنیم. پرستش راستین به معنی اطاعت از اراده خدای پدر است و تسلیم به حاکمیت او در هر جنبه از زندگی‌مان. پرستش راستین را در باغ جتسمانی مشاهده می‌کنیم، آن گاه که عیسی این کلمات جگرسوز را بیان فرمود: "آی پدر من، اگر ممکن باشد این پیاله از من بگذرد؛ لیکن نه به خواهش من، بلکه به اراده تو" (متی ۲۶: ۳۹). به هنگام پرستش، میان خواستهای من و اراده خدا تنش پدیدار می‌گردد. هنگامی که پرستندگان راستین تسلیم اراده او می‌شوند، عطر خوشبوی مسیح به آسمان بر می‌خیزد و ایشان در می‌یابند که سبب خشنودی خدا شده‌اند و می‌توانند گامی فراتر به سوی شباهت به منجی محبوب خود بر دارند. ثمره پرستش راستین در معجزه دگرگونی گناهکاران مشاهده می‌شود که زمانی دشمن خدا بودند، ولی اکنون هر روزه خود را همچون قربانی زنده به خدای قادر مطلق تقدیم می‌کنند.